

Dokumentační sbírka (osobní fond) Zdeňka Neubauera jako model otevřeného fondu a komplexní metodologický problém dochování a dokumentace sítí neoficiální kultury

Tomáš Hermann, Ph.D. ¹*Přírodovědecká fakulta UK – KFDPV*

²*Ústav pro soudobé dějiny AV ČR*

hermann@centrum.cz

Marcela Suchomelová, Ph.D.

Filosofický ústav AV ČR – Archiv Jana Patočky

marcela.suchomelova@seznam.cz

AKM 2024

27. – 28. 11. 2024

NAČR, Chodovec

Zdeněk
Neubauer

1942 – 2016

*Mýtus je původní, přirozená,
bezprostřední zkušenost světa.*

ZDENĚK NEUBAUER

Zdeněk Neubauer - životopis

(30. 5. 1942 v Brně - 5. 7. 2016 v Praze), molekulární a teoretický biolog, filosof

Syn profesora státního práva brněnské univerzity Zdeňka Neubauera (1901-1956) a jeho ženy Štěpánky (rozené von Makowski), rovněž právničky, bratr profesorky Kamily Bendové, přednášející logiku na Filosofické fakultě UK a švagr filosofa a disidenta Václava Bendy. K jeho blízkým přátelům patřil rovněž Václav Havel.

Na Přírodovědecké fakultě UK v Praze vystudoval biologii, svou počáteční touhu obírat se mykologií (bizarní svět hub jej vždy fascinoval) později zaměnil za mikrobiologii, v níž graduoval v roce 1965.

V letech 1967-70 působil ve slavné Mezinárodní laboratoři pro genetiku a biofyziku v Neapoli, kde se zabýval zejména studiem bakteriofága lambda, teoreticky neobyčejně významného bakteriálního viru.

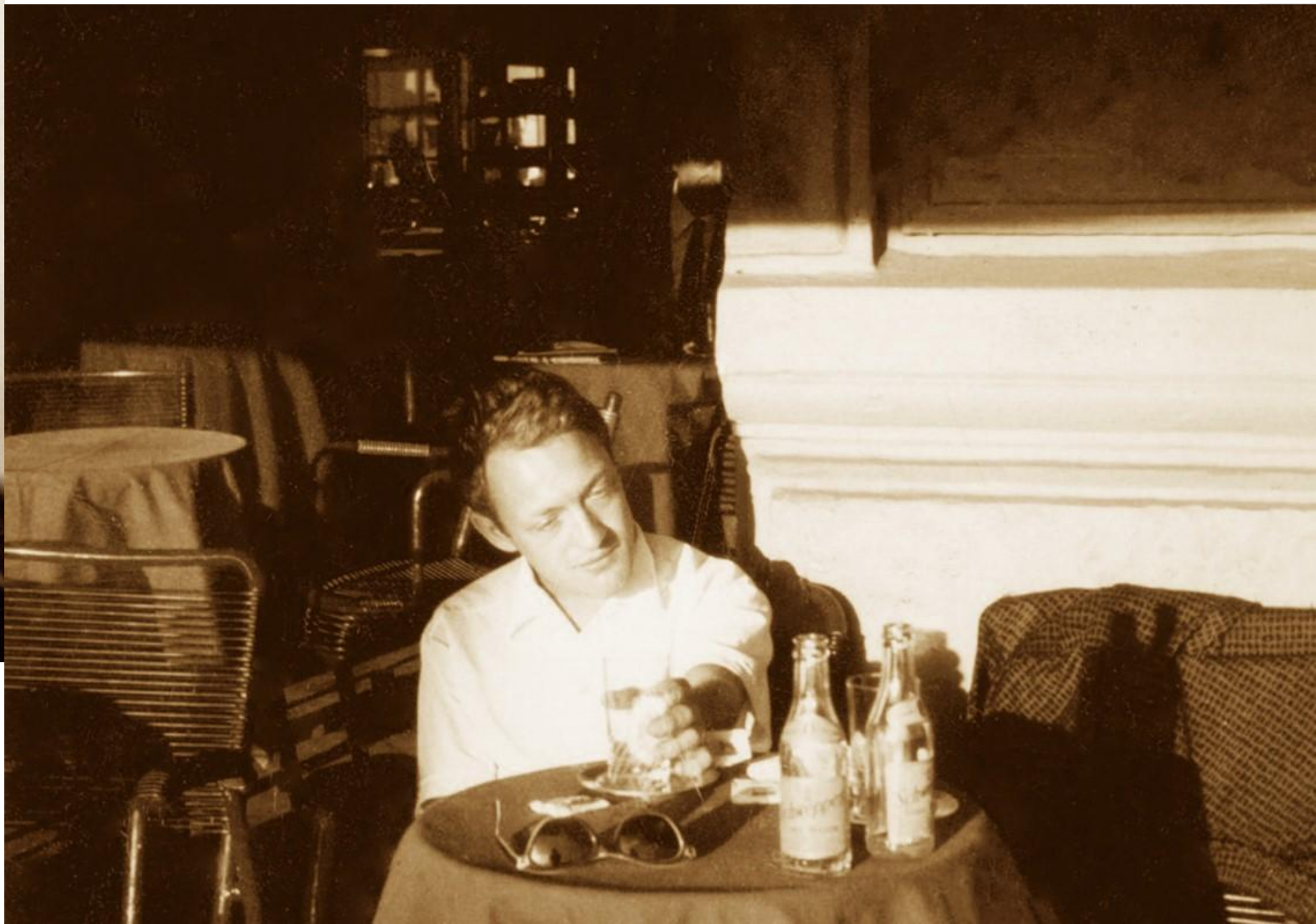
Po návratu graduoval v roce 1971 na Filosofické fakultě UK v oboru filosofie. V této době začal publikovat vlastní texty z oblasti filosofie a rozhraní filosofických a biologických disciplín, většinou v samizdatu nebo v zahraničí, někdy i pod pseudonymem Sidonius.

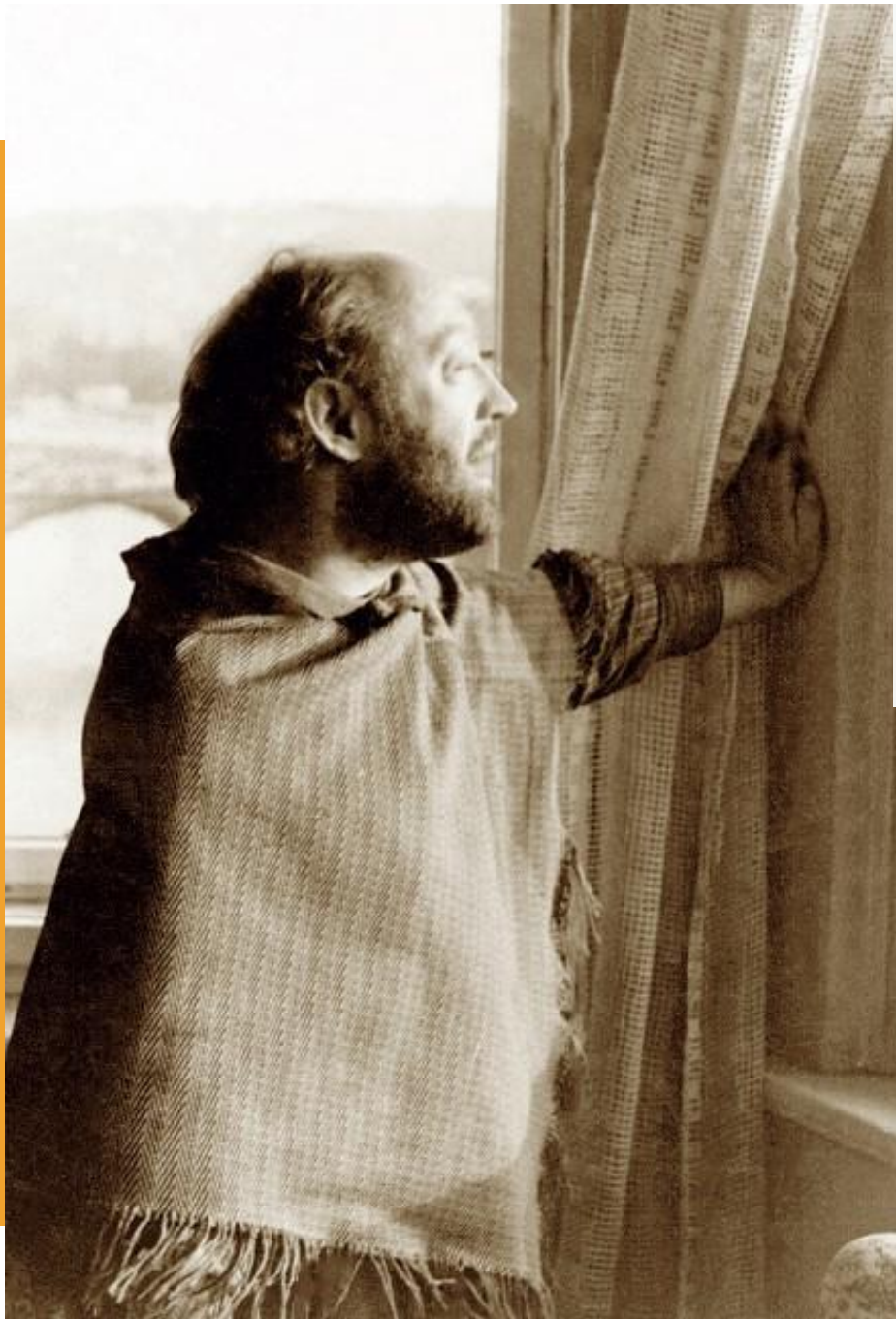
V roce 1982 opustil pro své nekonformní postoje univerzitu a živil se jako programátor v podniku ČKD, kde tou dobou působila i řada dalších disidentů.

V roce 1990 založil Katedru filosofie a dějin přírodních věd na Přírodovědecké fakultě UK, kterou řadu let vedl, od roku 1991 jako docent, od roku 1992 jako profesor, a kde i po svém penzionování dále působil.

Stal se autorem zhruba pětadvaceti knih a sborníků a svými přednáškami a publikacemi hluboce ovlivnil celou jednu českou intelektuální generaci. Zabýval se filozofickými problémy biologie a fyziky, epistemologickým významem tvaru a tvarovosti a rolí mýtických a symbolických motivů v poznání. Jeho další práce se týkaly kultury, mysli a těla, vědomí a nevědomí, religionistiky, hermeneutiky a hlubinné psychologie.

V roce 2001 získal cenu nadace Vize, v roce 2008 cenu Toma Stopparda za esejistiku. Se svou manželkou Marií Svobodovou, terapeutkou, žil v Praze-Podolí.

PhDr. a Mgr. Zdeněk
NEUBAUER
30.5.1942
712000F-3
M-00432/41P4

© Archiv Ivana M. Havla / Knihovna Václava Havla

© Archiv Ivana M. Havla / Knihovna Václava Havla

© Archiv Ivana M. Havla / Knihovna Václava Havla

Consultatio ACADEMIAE catholicae

De emendatione rerum humanarum
Hradeček A.D. 1983

by to všechno
bylo řešeno
v křesť.
jazyce
30.

TIME TABLE:

	ÚTERÝ 28.6.1983	STŘEDA 29.6.1983	ČTVRTEK 30.6.1983	PÁTEK 1.7.1983
DYMANI				
NOC		pracovní dymaní I. (cfr. retr.) somnia	Somnia	pracovní dymaní V. (cfr. retr.) somnia
DOPOLEDNE		pracovní dymaní II. VĚČNOST A NESMRTELNOST eternitas immortalitas (excitator et pictor: MP) & extemporalitas trichologica (PB)	free morning (optional excursion to Černá hora /Black Mountain/)	pracovní dymaní VI. ONTOLOGIE SUBJEKTIVITA e pluribus unum (disputatio communis) marginalia: HODNOTO- VÁ ORIENTACE Fr. Jiránka
DOPOLEDNE	arrival and presentation of participants	pracovní dymaní III. ŽIVÁ METAFORA acta Ricoeuriana (referens: ZN)	pracovní dymaní IV. (cfr. retr.) [interruptio conjunctionis diabolice (zápas s drátem)] free session JOSEF ŠAFAŘÍK poeta philosophus (referens: VH)	closing session departure of participants
DOPOLEDNE	uphill walk			
VEČER	pracovní dymaní I. CHILIASMUS finis temporum cum puncto interrogatorio (excitatores: RP, PB) (dormientes: ZN, IMH)	pracovní dymaní IV. FIFI fictio philosophica (muncius, referens et exhibitor: IMH)	pracovní dymaní V. SYMBOLIKA TAROT cartomantia supernaturalis (mantis: ZN)	

LIST OF PARTICIPANTS:

RP Doc. PhDr. Radim Palouš, CSc (Universitas Carolinae), laudator
 MP RNDr. Martin Palouš, prem. fil. (META), cantator
 PB Ing. Pavel Bratinka (METRO), inquisitor
 ZN PhDr. RNDr. Zdeněk Neubauer (META), qualificator
 IMH Ing. Ivan M. Havel, CSc, Ph.D. (META), manipulator
 VH Václav Havel, prem. dram., convivator

Handwritten signature

CONSULTATIO QUARTA ACADEMIAE CATHOLICA

O TEMPORA, O MORES

HRADEČEK 19-27.6.1986

	ÚTERÝ 19 ²⁴ / _{VI} 86	STŘEDA 19 ²⁵ / _{VI} 86	ČTVRTEK 19 ²⁶ / _{VI} 86
DOPOLEDNE	REFERENS: RP ŽIVOT A ČAS * REFERENS: ZN MORFONTOLOGIE *	REFERENS: PB ZÁKON A SVOBODA REFERENTES: RP+VH NEMOC LEVIČÁCTVÍ A KRIZE KAPITALIS- MU	REFERENS: ZN POJETÍ ČASU U D. BOHMA * REFERENS: MP BYCH A NUNK REFERENS: HW KRATOCHVÍLE
PODVEČER	REFERENTES: VH et al. FAUSTOVSKO- FAUSTOVSKÉ TEMA (diskuse)	REFERENS: IMH POJETÍ ČASU U V.V. NALIMOVA 	REFERENS: DK OBRAZ A SKUTEČNOST
VEČER	VIDEOPROGRAM: JESUS CHRIST SUPERSTAR 	VIDEOPROGRAM: AMADEUS	VIDEOPROGRAM: THE LORD OF RINGS
DOPOLEDNE	PONDĚLÍ 19 ²³ / _{VI} 86	PARTICIPANTES: RP Radim Palouš ZN Zdeněk Neubauer PB Pavel Bratinka MP Martin Palouš HW Helena Weberová IMH Ivan M. Havel VH Václav Havel DK Daniel Kroupa	
PODVEČER	PŘÍJEZD ÚČASTNÍKŮ + TVORBA PROGRAMU	PÁTEK 19 ²⁷ / _{VI} 86	
VEČER	VIDEOPROGRAM: MAGAZIN	DOPOLEDNE BALENÍ A UTLOUKÁNÍ ČASU PŘED ODJEZDEM KRATOCHVÍLE	

& KESOT

BRAMBOROVÉ HODY

EDICE

EXPEDICE

Svazek 92

Zdeněk Neubauer

Deus et natura

V roce 1980 pro sebe a své přátele
opsala

Olga Havlová

1018

Tiráž samizdatového vydání *Deus et natura* v Edici Expedice, sv. 92, 1980, se signací Olgy Havlové.

NOVÝ AREOPÁG

Zatímco Pavel na ně čekal v Athénách, rozhorloval se v něm duch, když pozoroval, že je to město samá modla (KATHIDÓLOS). Proto rozmlouval s židy a bohabojnými muži v synagoze a na agorě denně s lidmi, kteří se právě naskytili. Potkali ho také někteří z epikurejských a stoických filosofů a někteří říkali: "Co máš asi chce tento mluvka ~~SPERMIOLOGOS~~ říci?" A jiní: "Zdá se, že je to hlasatel cizích božstev - to proto, že hlásal Ježíše a vzkříšení (ANASTASIS). Chopili se ho, přivedli jej na Areiův pahorek a ptali se: "Smíme svěřet, jaké je to nové učení, o němž mluvíš? Vždyť nám vnášíš do sluchu jakési nové neznámé věci. Chceme tedy zvědět, co to má být." Všichni Athénané totiž a cizinci, kteří tam pobývali, nebyli k něčemu jinému tak pohotovi, jako vyprávěti a slyšeti něco nového (TI KAINOTERON, což je také: co je nového). Pavel se tedy postavil doprostřed Areopágu a mluvil: "Měšťané, když jsem totiž obcházel a prohlížel vaše svatyně, našel jsem i oltář, na kterém je nápis: Neznámému bohu (AGNÓSTO THEO též: nepoznatelnému bohu). Co vy ctíte, ať to neznáte (dosl. neznajíce, nepoznávajíce), to já vám světuji. Bůh, jenž učinil svět a všechno, co je v něm, on jest pánem nebe i země, nebydlí v chrámech rukama zbudovaných, ani si nedává sloužiti lidskýma rukama, jakoby něčeho potřeboval: sám dává všemu život a dech a všechno. On učinil z jednoho ~~všechno~~ všechno pokolení lidí bydlet na veškeré tváři země určitv seřazené čas a mše jejich pobytu hledat boha, sda by jej tápavě nashmatali a našli, vždyť není daleko jednoho každého z nás. V něm totiž žijeme, pohybujeme se a jsme, jak i někteří ze zdejších vašich básníků povádali: I jeho jsme totiž rod. Jsem-li tedy božského rodu, nesmíme se domnívat, že by božské bylo podobné zlatu nebo stříbru nebo kamení, výtvaru umění či lidské myšlence. ~~Bůh však přehlédnuv čas nevšednosti nyní (TA NIN - nynější všci?) osannuje lidem~~ aby všichni všude činili pokání (dosl. všechny všude myslit jinak, tedy změnit smýšlení o tom, co je ~~in~~ teď), ježto (nebo: takže) stanovil den v němž hodlám soudit celou zemi v spravedlnosti v muži jehož určil poskytnuv víru všem vzkřísiv ho z mrtvých." Jelkmile uslyšeli o vzkříšení mrtvých, jedni se pošklebovali, druzí ~~pak~~ pak řekli: "Poslechneme si tě o tom jindy (KAI PALIN = i znovu)." Tak Pavel vyšel z jejich středu.

Skutky Apoštolů 17.16-32

"Filosofie se prý zrodila z údivu - a já jsem vlastně také tak trochu filosof; náleží to dnes ke všeobecnému vzdělání. Filosof však musí svůj údiv ovládat: umět se divit všemu a zároveň se ničemu nedívat; musí ovládat údiv jako umění. To znamená být zcela otevřen všemu nezvyklému a ~~si~~ cizímu, ~~č~~ když se to zdá ne-smyslné, nevhodné a primitivní. Vše se může stát zdrojem intelektuální inspirace a příležitostí k výkladu. V tom je právě síla a krása filosofie, že se cokoliv může stát předmětem její reflexe - včetně jejích vlastních předpokladů. Proto ~~z~~ se zájmem sledují vše nové a nepohrdám ani nejrozumnějšími cizími kultury, představami, rity a symboly nám vzdálených kultur, které ještě žijí uvnitř mýtického světa. Neopak - právě srovnávací religionistika se mi stala koníčkem: každý obludný totem či naivní pověra totiž nějak vypovídají o jedinečném vztahu člověka k bytí, byť ještě živelný,

x

První strana strojopisu „Nový Areopág“ z r. 1981 jako úvodní text pro stejnojmenný soubor studií.

Zdeněk Neubauer

Zdeněk Neubauer
META

I. HISTORIE PROBLÉMU

Základní problém, o který nám zde jde, je vztah životních pochodů, jejich dědičnosti a evoluce. Do novověku tyto problémy neexistovaly. Každá živá bytost byla jedinečně zplazena jako zvláštní výtvar z rukou božích. Tvůrce přitom ovšem hleděl k řádu stvoření, který sám ustanovil. Proto se z koček rodí opět kočky, z obilného zrna vzejde zase obilí a člověk plodí člověka sobě podobného. Tvůrce je však svrchovaný a vzory, k nimž hledí, jsou jeho vlastními myšlenkami. Nic proto nebrání, aby je porušil. Zrodí-li se stvořa, pak je to div, jeho znamení - obyčejně neblahé.

Novověký vědecký racionalismus však prohlašuje vše za mechanické stroje. Tak se i živé bytosti stávají organismy, čili "ústrojenci". Teprve nyní vyvstává otázka dědičnosti jako problém mechanické reprodukce živých těl. A brzy se k tomu přidá i evoluce, jako problém postupné modifikace organických strojů během jejich reprodukce. Novověký názor na svět zpočátku evoluci vůbec nezná. Svět - objektivní realita - je pro něj totiž již celý zde: vědecké poznání se týká pouze objevování "zákonů přírody" jako principů jeho fungování. Takovými "zákony" jsou pro něj nejen zákony nebeské mechaniky, ale též biologické druhy. Odpor proti evolucionismu byl veden především z mechanistických pozic, přestože se zprvu často hálil do náboženských argumentů.

S problémem evoluce vystupuje biologie jako samostatná, specifická věda o jsoucnech, která se množí. Jsou schopna se aktivně přizpůsobovat životním podmínkám a výsledky svého přizpůsobení předávat potomkům, tedy vyvíjet se. Uvidíme, že biologie není dodnes schopna dostát tomuto svému významu. Proto tvůrcem samotného pojmu "biologie" je také první evolucionista, J.-B. Lamarck (1744-1829); hlavní dílo Philosophie zoologique, 1809). Podle Lamarcka je pro živá jsoucna charakteristické, že aktivně zvyšují svou komplexitu, aby se co nejlépe přizpůsobila daným a měnícím se podmínkám, a že předávají výsledky tohoto svého úsilí potomstvu. Užívané orgány se v průběhu generací zdokonalují, neužívané křní.

- Otázka dědičnosti získaných vlastností je proto dodnes spojována s Lamarckovým jménem. Zastánci takové možnosti jsou označováni za "lamarckisty" a jejich přesvědčení je pranýřováno jako tmářské oproti "jediné vědeckému darwinismu". To je však nedorozumění: ve věci dědičnosti získaných vlastností, t.j. co do předpokladu, že se tělesné odchylky vzniklé okolnostmi

oficiálním časopisem FEMS. Publikční možnosti budou pravděpodobně rozšířeny pro členskou společnost FEMS úzkou vazbou s holandským nakladatelstvím North-Holland, počítá se i s vydáváním členského Bulletinu FEMS REPORTS. Tím dojde k vytvoření významného organizačního nástroje při realizaci všech plánovaných směrů Federace, jejímž konečným cílem je napomáhat věstrannému rozvoji naší vědecké disciplíny v Evropě.

M. Rýc

K úmrtí Jacques Monoda

V těchto dnech, dne 31. května 1976 zemřel ve věku 66 let slavný biochemik a biolog, nositel Nobelovy ceny Jacques Monod. Do dějin mikrobiologie původně vešel svou slavnou disertací "Recherches sur la croissance des cultures bactériennes" (1942), která se stala klasickým dílem bakteriální fyziologie. Monod zde po prvé postavil studium růstu a smolení bakteriální kultury na kvantitativní základy a lze říci, že od té doby nebylo možno k jeho vyčerpávajícím, přesným formulacím nic podstatného přidat, kromě teorie chemostatů, jejíž základy položil o málo let později - kromě Novicka a Sillarda - právě zase Monod. - Dnes si už většinou ani neuvědomíme, že za takové samozřejmosti jako "definované médium", "limitující živina", "exponenciální růst", ba dokonce i za metodu sledování růstu měřením optické density vdčí mikrobiologie právě jemu.

Monodovo jméno je v dnešní době spíše spojováno s tzv. "operonovým modelem", za nějž byl společně s François Jacobem a André Lwoffem odměněn roku 1965 Nobelovou cenou za lékařství. I zde však dovedeme už jen stěží ocenit ebrovskou proměnu v biologickém myšlení vůbec, ke které objevení regulace na genetické úrovni došlo, protože nám tato proměna přešla do krve: její plody se staly samozřejmou součástí našeho vědeckého uvažování. Pokusme se zde tento dopad bližší charakterizovat, právě ve smyslu Monodova pohledu.

Podle Monoda nehraje centrální roli v koncepci regulace genového vyjádření pojem operonu, ale pojem allosterie proteinů. Objevem DNA a genetického kodu byla definována biochemická podstata genetické informace a její vztah k fenotypu. Objev regulace genového přepisu a jeho genetiky pak po prvé umožnil uvést dědičnost a adaptaci do vzájemného vztahu. Tím bylo podáno - na molekulární úrovni - určité řešení klasického problému biologie, problému stálosti a proměnlivosti organismů. Tento problém lze dnes formulovat jako otázku vztahu mezi informací genetickou a informací z prostředí. Jejím řešením je regulační protein, který představuje prostředníka mezi signály zvenčí na jedné straně a řeší genetického kodu na straně druhé. To je dáno tím, že regulační protein je schopen vázat jednak nějakou látku z prostředí (nebo specificky reagovat na nějaký fyzikální vliv), jednak specifické místo v DNA-sápisu. Důležitě je, že obě vazebná místa se od sebe liší, tak jako se mezi sebou liší oba ligandy, které pouze struktura regulačního proteinu uvádí ve vzájemný vztah tím, že vazba na jednom místě ovlivňuje funkci místa druhého. Regulační protein tak funguje podobně, jako kterýkoliv allosterický enzym: regulace přepisu genetické informace je tak pouze jedním z případů obecné vlastnosti allosterických bílkovin, projevující se např. známou zpětnovazebnou inhibicí metabolických drah. Allosterické bílkoviny jsou tak nadány schopností regulovat svou funkci podle okolností, tj. na základě rozmanitých jiných "vstupů", s katalyzovanou reakcí chemicky nespojivých, a tak aproměkčovat vztahy mezi látkami či faktory vzájemně zcela nepodobnými. Právě v této vynikající vlastnosti allosterických bílkovin našel Monod klíč k pochopení životních pochodů. Skutečnost, že výsledný efekt nezávisí na struktuře ligandů, ale pouze na struktuře allosterických bílkovin, poskytuje totiž možnost, aby byly mezi sebou spojovány rozmanité procesy podle souvislostí čistě logické, bez ohledu na jejich chemické, fyzikální či kauzální vztahy. (Např.

nich...
halicích se leckdy až do metafyzického hávu absolutnosti. Také zastánci teleonomického pohledu v biologii našli v teorii řízení společný jazyk se zastánci kauzality. - Jacques Monod, s nímž se biologové nedávno rozloučili, představuje největšího z tvůrců této epochy, jejíž plody se nám staly denním chlebem samozřejmosti.

Dokumentační sbírka Zdeněk Neubauer (1942–2016)

Původ sbírky sahá k edičním pracím na pracovišti ještě za života Z. Neubauera a zejména pak k umístění části listinné pozůstalosti, která tvoří jádro sbírky, po jeho smrti. Za účelem edičních a dokumentačních prací představuje strukturovanou otevřenou sbírku písemných i elektronických dat části pracovní i osobní pozůstalosti.

Sbírka je základní, resp. primární heuristickou platformou pro studium života, díla a působení Z. Neubauera, v širším smyslu má význam též pro studium neoficiální filosofie a vědy v době normalizace, samizdatu a kulturního disentu. Počáteční shromažďování i dokumentace propůjčená původcem mezi kolegy ovlivnily strukturální manipulaci bez vhodného funkčního vzoru, řada jednotlivin se kompletovala dodatečně, mnohé dokumenty byly při prvním sběru torzální, mnohé celky byly neúplné, většina dokumentace a rukopisů, psaná na tehdejších psacím stroji, posléze již počítači (i vytištěna), byla psána v několika variantách.

Sbírka [v této fázi lze již říci OSOBNÍ FOND] je doplňována samizdaty a příbuznými materiály ze zdrojů privátních či institučních (zejm. osobní archiv M. Němejce, knihovna samizdatu Libri prohibiti, též Knihovna Václava Havla ad.).

K vytvoření základního schématu a současné podobě uspořádání došlo v období 2022–2024 archivářkou Marcelou Suchomelovou v úzké součinnosti s řešením příslušného doktorandského projektu, který představuje současný základní informační zdroj:

L. Nováková, *Biolog a filosof Zdeněk Neubauer. Studie k intelektuální biografii*, Přírodovědecká fakulta UK, dizertační práce na KFDPV 2024.

Schéma fondu | Zdeněk Neubauer (30. 5. 1942, Brno – 5. 7. 2016, Praha)

31 kt.+ 1 banánová krabice přírůstků (doplněk 2024)

AA Osobní – životopisné (CV aj.)

A Osobní. A – I. Osobní zápisníky – DIÁŘe (29 ks); A – II. Osobní, plánovací záznamníky (4 ks); A – III. Osobní deníkové záznamy na volných listech (5 složek); A – IV. Doklady o studiu (3); A – V. Ocenění (4); A – VI. Pozvánky (ocenění, slavnostní, autogramiády – 4); A – VII. a Ego-data dokumentační (o původci; 25); A – VII. b Ego-data – nekrology (9); A – VIII. Bibliografie původce.

B Korespondence.

B – I.a Konvolut s Ladislavem Kováčem/Přijatá (28); B – I.b Konvolut s Ladislavem Kováčem/Odeslaná (31); B – I.c Konvolut LK + ZN (kopie – souběžné uspořádání – 33); B – II. Přijatá (ostatní – jednotlivci i korporace, vč. pohlednic – 23/24); B – III. Odeslaná (ostatní – jednotlivci i korporace – 19); B – IV. Novoročenky (4).

C Odborná činnost – projekty.

C – I. Přednášky – odborná činnost; C – I.a VTS (1985–1991), 18 složek; C – I.b FOP (FFUK? S E. Kouteckou; 1990–1996), 30 složek; C – I.c FOB (PřFUK?; 1994–1995), 12 složek; C – I.d Katětovův seminář (1983–1997); 8+1 složek; C – I.e Unitaria (1982–1993), 10 složek; C – I.f různé – datované (1970–1992), 16 složek; C – I.g různé – nedatované (b.d.), 11 složek;

C – II. Rukopisy a další práce původce (datované/chronologická řada);

C – III. Ostatní práce, bibliografické výstupy (vč. bez data); C – III.a Část DP (1 složka); C – III.b Torsa idearum (Torza myšlenek) – Opera vetera (rukopisné poznámky, 1963-68; 41 složek); C – III.c Konference a workshopy (1992–96; 7 složek); C – III.d Reflexe a recenze (3 složky); C – III.e Proslovy a interview (3 složky); C – III.f 1+f2 Serratia (2 složky); C – III.g ostatní práce a varia (1965 ad., b.d.; 23 složek);

C – IV. Projekty (GAČR/zprávy; 3 složky);

C – V. Biblio ZN – tituly u sbírkového fondu (zvlášť rozepsáno a chronologicky uspořádáno);

C – VI. Obecné (katedra; 11 složek);

C – VII. Varia/různé (5 složek).

D Poznámky, zdroje, materiály (rešerše).

D – I. Poznámky, rešerše; D – I. / 1 Poznámky, rešerše – obecně, rukopisné (ZN); D – I. / 2 Poznámky, filozofie, obecně; D – I. / 3 Poznámky z materiálů (bakterie, biologie); D – I. / 4 Poznámky, rešerše (filozofie, náboženství); D – I. / 5 Poznámky – varia (3 školní sešity A5); D – I. / 6 Poznámky, rešerše – rešerše z literatury;

D – II. Zdroje – materiály (rešerše), zahr. (dle alfabetického uspořádání);

D – III. Zdroje – materiály (rešerše), české zdroje (dle alfabetického uspořádání);

D – IV. / 1. – 8. Zdroje – materiály (rešerše), varia – různé.

E V a r i a / Citationes (ZN + Kamila Bendová) – 5 kt.; I., III. – XXIII. (sešity)

F Jiný původce (Ladislav Kováč, Václav Benda)

Přírodovědecká fakulta
Univerzita Karlova

- <https://natur.cuni.cz/biologie/katedry-a-pracoviste/katedra-filosofie-a-dejin-prirodnich-ved/o-katedre/sbirky-a-osobnosti/dokumentacni-sbirka-zdenek-neubauer-1942-2016>

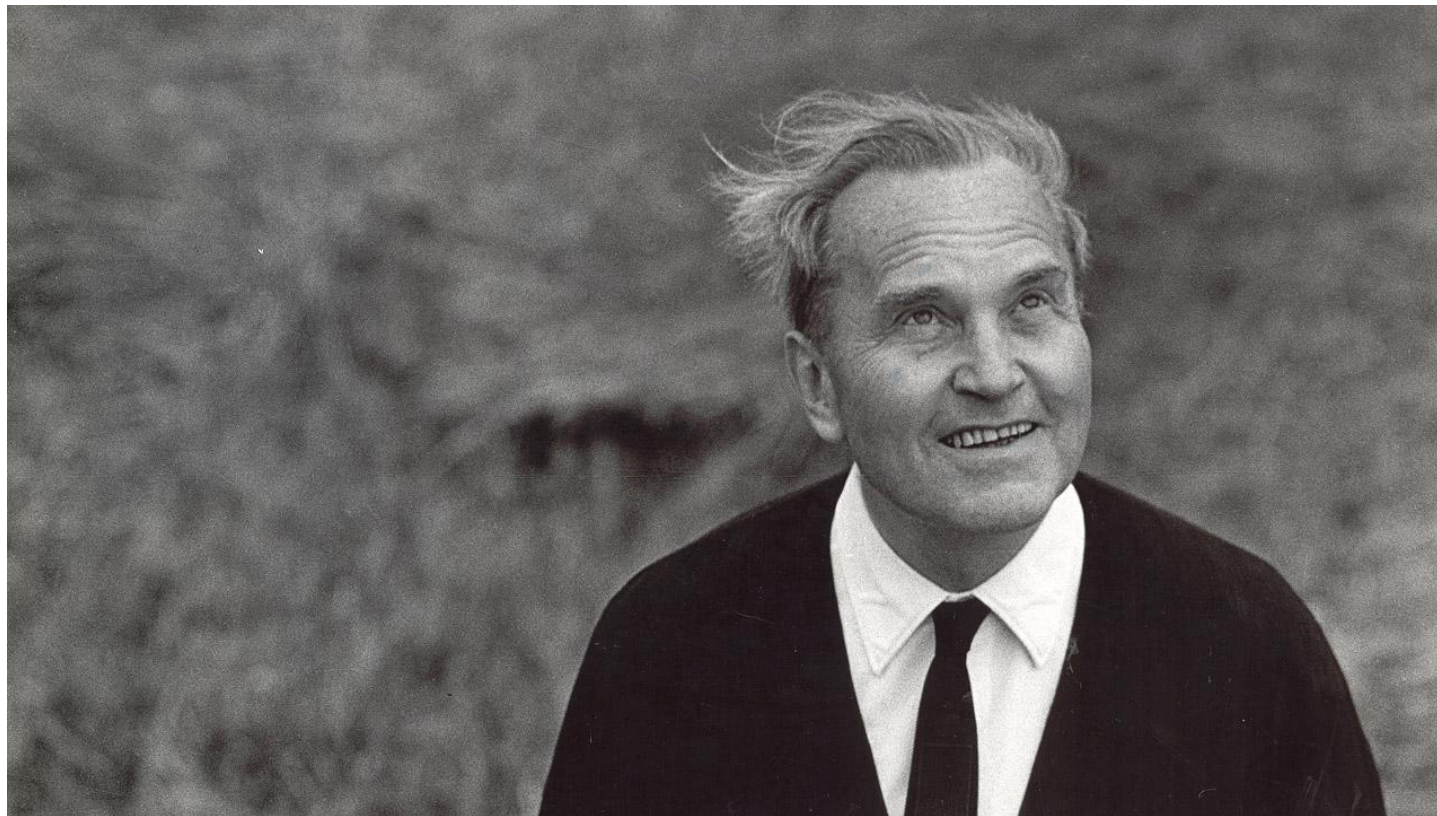
- Schéma dokumentačního fondu Z. Neubauera v Libri prohibiti - <https://www.libpro.cz/>

Pův. 3 banánové krabice se složkami – částečně roztríděny podle témat (bibliografie) – vytvořena manipulace fondu 12 arch.kt. + excelová databáze dle témat. rozdělení – ad složky uspořádány chronologicky

1. kt.	Bytí a hra
2. – 4. kt.	Citace + Esse intentionale, vč. Fenomenologie biologie (kt. 4)
5. kt.	Filosofické problémy kybernetiky/přírodovědy
6. kt.	Ivan Havel, Josef Sivák, Karl Rahner (vč. korespondence)
7. kt.	Osobní dokumenty + ost. texty (varia)
7. – 8. kt.	Paul Ricoeur
8. – 10. kt.	Smysl a duch
9. kt.	Duch svatý
10.kt.	Světoslaví, Petr Vopěnka
11., 12. kt.	VTS (přednášky na ČSTV a ČVUT)

Jan Patočka

1907 – 1977

Projekt REPOSITORY <https://archiv.janpatocka.cz/>

http://patockadigital.janpatocka.cz/wp-content/uploads/2019/12/Archiv-Jana-Pato%C4%8Dka_cs.pdf

Schéma číslování dokumentů osobní povahy na pracovišti FLÚ AVČR, v.v.i. – Archiv Jana Patočky:

Vydané texty, pův. rkp/strjp ozn. 1000 a 2000 –

Průběžná (vzestupná) numerická evidence – viz dále

Nevydané rukopisy ozn. 3000 ad.

Překlady ozn. 4000 ad.

Korespondence
(odborná) ozn. 5000 ad. (5000 – 5099)

Korespondence
(ostatní + varia) ozn. 5000/101 ad.

Ego data+biblio data JP ozn. 6000

Studijní výpisky, rešerše ozn. 7000

Různé – varia ozn. 8000

- Interní databáze pracoviště / Microsoft Access
- Výhled nové archivní manipulace + databáze (Bach)
- Důraz AJP/CTS+FLÚ na redakci a ediční práce;
- V letech 1977 – 1989 vyšlo v samizdatu 27 svazků „Archivního souboru“ Patočkova díla
- Od roku 1996 vychází postupně jednotlivé spisy pod odborným garantem v osobě Ivana Chvatíka a technickou redakcí dlouholeté pracovnice Ladislavy Švandové:
- - nakladatelství OIKOYMENH / edice Sebrané spisy Jana Patočky

Ladislav Hejdánek

1927 – 2020

<https://www.hejdaneek.eu/>

+ Knihovna Václava Havla (autorské rkp.)

++ Archiv UK – osobní fond č. 194 – neveřejný/neuspořádan
darovací smlouva mezi původcem a archivem – 115 arch.kt.,
39 kartoték (18,21 bm)

+++ Ústav pro studium totalitních režimů – 7tis.knih

Jiří Němec

1932 – 2001

<https://www.libpro.cz/>

**Podobný charakter uspořádání dokumentačního fondu
jako u ZN;**

**Původní manipulace – 6 banánových krabic, nyní 10 arch.
kartonů dle tematických složek**

Děkujeme za pozornost.

***Historie není pohled,
nýbrž odpovědnost.***

***Na odpovědnosti je
nejzajímavější to,
že ji s sebou nosíme všude.***

Jan Patočka

